

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsettelse af Lovforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hendriksen har Ordet for at fremsætte nogle tidligere anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagstillerne (*Hendriksen*): Tanken om gennem en Folkeforsikring eller Folkepensionering at aflaste Stat og Kommune for en Del af de overordentlig store Udgifter, der hviler tungt paa de respektive Budgetter, har i lang Tid været under Overvejelse indenfor mit Parti. Disse Overvejelser har givet sig positivt Udslag i de Lovforslag, jeg paa mit Partis Vegne i Dag har den Ære at forelægge for det høje Ting.

Vi kunde have ønsket, og vi havde ogsaa fundet det mest naturligt, at et Folkeforsikringsforslag var blevet fremsat af Regeringen, men et saadant Lovforslag er ikke bebudet i Trontalen, og efter alt, hvad vi har forstaaet, er det yderst uvist, om et saadant Forslag i det hele vil fremkomme fra Regeringen. Derfor har vi fundet det rigtigt som *Forhandlingsgrundlag* overfor Rigsdagens Partier at fremsætte Lovforslag til en almindelig Folkeforsikring. Det var, som det vil erindres, paa det konservative Folkepartis Foranledning, at Forsikringskommissionen i 1922 blev nedsat, og lige siden da har Spørgsmaalet om en Folkeforsikring hyppigt været fremme indenfor vort Parti og melder sig Gang efter Gang med stedse større og større Styrke. Ude i Befolkningen er Interessen for en Folkeforsikring ogsaa stadig voksende, og det staar for os som ganske givet, at vi maa den Vej frem, hvis vi skal gøre os Haab om nogen Sinde at komme ned paa et rimeligt og naturligt Skattniveau.

Det Beløb paa 60—70 Millioner, som Stat og Kommune tilsammen aarlig udreder til Alders- og Invalidere, maa efterhaanden kunne nedbringes meget betydeligt. Og for at faa denne Nedbringelse gennemført, og vel at mærke gennemført paa en saadan Maade, at det ikke kommer til at gaa ud over de gamle og Invaliderne, har jeg i Dag den Ære paa mit Partis Vegne at forelægge tre Lovforslag, hvoraf de to, nemlig *Forslag til Lov om en almindelig Folkeforsikring* og *Forslag til Lov om supplerende Understøttelse til Invalide- og Aldersrentenydere*, tilsammen udgør et Forsøg paa at faa gennemført en almindelig Folkepensionering, en Tanke, som jeg gaar ud fra, at ingen af Rigsdagens politiske Partier er en Modstander af, i alt Fald ikke nogen

principiel Modstander. Det tredie Lovforslag skal jeg senere omtale.

De to nævnte Lovforslag er bygget over det Princip, at enhver Borger i Landet i nødvendigt Omfang er forpligtet til at sørge for de økonomiske Følger af sin Invaliditet og Alderssvaghed derigennem, at han stræber efter at skaffe sig sit Underhold som gammel eller Invalid gennem egen Arbejdsfortjeneste i de arbejdsdygtige Aar. Dette er i en Nødskal Lovforslagets Hensigt.

I det andet Lovforslag tilføjes, at det offentlige skal træde til ligesom nu, naar Forholdet er det, at den enkelte Borger trods ærlige Bestræbelser ikke har været i Stand til at opfylde Forpligtelsen til Selvforsikring eller kun delvis har været i Stand dertil. Stat og Kommune giver i saadanne Tilfælde, hvor en Mands eller Kvindes ærlige Bestræbelser ikke har ført til det forventede Resultat, en Efterløn gennem en Ret for den vedkommende til at faa suppleret det for ringe Resultat af egen Forsikring, saaledes at en beskedne Eksistens kan opretholdes og Fattigforsørgelsens saa triste Tilflugtssted ikke behøver at blive taget i Anvendelse. Forpligtelsen til selv i rimeligt Omfang at sørge for de økonomiske Følger af Invaliditet og Alderdom haaber jeg, man fra alle Sider vil erkende.

I øvrigt skal jeg anføre, at Forpligtelsen til at holde sig forsikret mod de økonomiske Følger af Invaliditet i Forslaget kun er medtaget i meget beskedne Former. Vi kan ikke foreløbig, saa vidt jeg kan se, og heller ikke indenfor et overskueligt Tidsrum gennemføre en Ordning, hvorved ubemidlede unge Mennesker af Arbejderklassen, Funktionærklassen, Husmandsklassen og dermed ligestillede skulde kunne holde sig saaledes invalideforsikrede, at Forsikringen skulde kunne dække den Erstatning, der maatte til, hvis vedkommende bliver Invalid i de yngre Aar. Her fastholder Lovforslaget derfor et blivende Understøttelsesmoment af vedvarende Betydning, men det er mit Haab, at selve Aldersforsørgelsen, derunder ogsaa Forsørgelsen af dem, der bliver Invalid i en høj Alder, efterhaanden i meget betydeligt Omfang skal kunne blive dækket af selve Folkeforsikringen, saaledes at Staten og Kommunernes Byrder paa dette Omraade successivt aflastes.

I øvrigt skal jeg tilføje, at Tilskudsforslaget, rent bortset fra, at Forsikringen altid vil give noget Udbytte, i et og alt følger den nuværende Aldersrenteordning, ogsaa hvad Invaliditetsunderstøttelsen angaar, og saaledes ikke kræver nogen særlig